

2 SYMBOLER

2.1 Äldre esoteriska symboliken

¹Matematiken visar oss, att kunskapen kan sammanfattas i symboler, måste uttryckas i symboler, om den skall kunna undan för undan koncentreras.

²Den esoteriska kunskapen är symbolisk och kommer alltid att förbli det, hela vägen upp genom alla riken. Till vissa delar har denna symbolik kunnat bli exoterisk genom att fakta och vissa grundbegrepp fått publiceras. Men det publicerade är endast en ytterligt liten del. Hur liten, kunna endast 45-jag inse.

³Esoteriska kunskapsordnarnas allmänna symboler avsågo att uppöva förmågan att uppfatta symbolik och att tänka symboliskt. Esoterikens symboler sammanfattade hela kunskapen om solsystemet: geometriska figurer med färger och tal. Det hörde med till invigningsceremonierna att lära sig uppfatta dessa.

⁴Det är emellertid fullständigt förfelat att i undervisningen införa några som helst symboler, innan man utlärt grundläggande begreppskunskap med fundamentala fakta och innan man tillsett, att dessa grunder blivit begripna och förstådda.

⁵Symboliken är endast för dem som redan ha kunskap om verkligheten, för dem som icke längre behöva begrepp för att förstå, för dem som nått högre mentalt stadium. Symbolerna innehålla kunskapen, maskerad på sådant sätt, att den icke kan förstås av andra än dem som kunna förverkliga den. I och med att individen förvärvar ökad insikt och förståelse, får symbolen alltmer vidgat kunskapsinnehåll.

⁶När människan visualiserar en symbol, bildar hon i mentalmaterien en materieform (mer eller mindre exakt utformad, mer eller mindre vital). Skall symbolen göra avsedd effekt, måste den vara exakt och vitaliserad genom egna medvetenhetens koncentration på objektet.

⁷Symboler äro alltså materieformer i mentalmaterien eller i ännu högre materielager. Som alla dylika former äro de även materieenergi och medvetenhetsenergi.

⁸Avser individen att med symbols hjälp söka erövra medvetenheten i sitt mentallager närmast liggande övermedvetna "materielager", behövs vetskap om rätta symbolen och rätta metoden härför.

⁹Rätt visualiserad och levandegjord i medvetenheten verkar symbolen vitaliserande och efterhand medvetenhetsväckande på avsedd och fasthållen mentalmolekyl av närmast högre övermedvetet molekyllager.

¹⁰I de s.k. mysterierna lämnades kunskap, som icke fick meddelas till utomstående. Kunskapen lämnades vanligtvis i form av symboler, vilka uttyddes i de högre graderna. I och med att mysterierna förföllo, emedan inga kompetenta lärare funnos att tillgå och allt färre voro tillräckligt utvecklade att kunna begripa, blevo symbolerna alltmer förvrängda och gävo uppslag till sagor.

¹¹Antika sagorna voro ursprungliga allegorier i historisk dräkt, något i stil med Bunyans *Kristens resa*. Inom alla "mytologier" spåras symbolen av guden, som offras för folket. Det var förvrängning av det esoteriska faktum, att högre väsen avstå från fortsatt utveckling för att ägna sig åt att undervisa. De flesta nedärvda metafysiska fiktionerna härröra från gamla esoteriska kunskapsordnarnas misstolkade symboler.

¹²I de esoteriska ordnarna rörde man sig så gott som uteslutande med symboler, som utformades av 45-jag och hade till uppgift att sätta uppfattaren i direkt kontakt med avsedd verklighet, så att han såg och hörde, allsidigt upplevde verkligheten.

¹³Först i högsta graden blevo dessa symboler fullt begripliga, eftersom det hela avslutades med ett kausalt åskådande av verkligheten med dess tre aspekter. Därmed bortföll behovet av definition, exakta begrepp, mentalmedvetenhetens nödvändiga uppfattningssätt.

¹⁴ Detta förklarar kanske också svårigheten gamla esoteriker ha att göra sin framställning fattbar för västerländska filosofer och vetenskapsmän, som i exakt utformad definition se beviset på riktig uppfattning. I viss mån skiljer detta orientaler, som lära sig "tänka" i symboler, från västerlänningar. De, som skolats i advaitas illusionsfilosofi, ha också en annan uppfattning av termen "abstrakt", varmed de mena symbol, medan västerlänningen menar kollektivbegrepp. Indiska esoteriker kalla kausalideerna "abstrakta". Med matematisk indelning av de olika medvetenhetsslagen skulle mycken begreppsförvirring kunnat undvikas.

¹⁵ I esoteriska kunskapsordnarna var det hierofanten, som muntligen tolkade symbolernas verklighetsinnebörd för de olika gradernas lärjungar alltefter deras individuella uppfattningsförmåga. Under senaste zodiakepoken (Fiskarnas) ha i stort sett endast klaner på barbar- och civilisationsstadiet kunnat inkarnera, sedan även de sista resterna av grekisk och romersk kultur förintats. Det var egentligen endast formskapare (arkitekter och konstnärer), som kunde få tillfällen utveckla sina egenskaper.

¹⁶ Att den kunskap, som delgavs invigda i kunskapsordnarna, var symbolisk, berodde på att all kunskap antingen förvrängdes av de okunniga eller missbrukades av maktlystnaden. Man kan säga, att symboliken i detta fall var avsiktlig. Men det sagda gäller icke om den högre symboliken, utan denna beror på något helt annat: på fundamentala faktorn, att vi kunna rätt förstå och bemästra endast det som vi redan förverkligat. De högre symbolerna bli aldrig uttolkade. Det vore omöjligt. Det behövs icke heller. Först när individen förverkligat vad han söker förstå och bemästra, ger sig lösningen av sig själv. Lärjungen i högre rike får en vink om vad han bör förverkliga. När han lyckats därmed, inser han, att den kunskapen kunde uttryckas endast genom den symbolen. Högre kunskap är symbolisk och kan uttryckas endast genom symboler. Högre matematik är i detta fall upplysande.

¹⁷ Därmed ge sig också verkliga gränserna för mänskliga intellektets kunskapsförvärv. Gränsen är nådd med gränsen för möjligheten meddela kunskapen genom begrepp, principer och system. I och med att symbolspråket är enda möjliga, erfordras högre slag av medvetenhet.

¹⁸ Ingen kan tillägna sig högre energier, som han icke kan ändamålsenligt använda i överensstämmelse med Lagen. Missbruk genom okunnighet är därför uteslutet. "Symbolmetoden" är garanti för rätt bruk av kunskapen. Makten sträcker sig icke längre än förståelsen för symbolen.

2.2 "Talmystik"

¹ Den pytagoreiska "talmystiken" var detsamma som urgamla esoteriska numerologien. Talet om mystik vittnar alltid om okunnighet. Det, som för verklighets- och livsokunniga människan är obegripligt, kallar hon mystik (något för henne ofattbart, helst bedrägligt). På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium är lyckligtvis det mesta esoteriska ofattbart. Funnes kunskap, skulle den ofelbart begagnas till allt livs förintelse eller bestialiskt tyranni.

² I denna fjärde eon är fyran ett nyckeltal och symboliska tecknet ett malteserkors med fyra lika långa armar. Det går igen i cirkelformade zodiaken, som för närvarande består av tolv zodiaktecken, bildande tre kors. Fyran går igen i "fyra element", fyra naturriken, fyra vitaliserade spiraler i atomen etc., samt framför allt i uppdelningen av sjutalet i fyra och tre. De monader, som äro involverade i atomvärldarna 22-49, kallas korsfästa (fastnaglade på ekrarna i tillvarons välvande hjul). I gnostiken talade man om två Christos, den kosmiske (världarna 22-28) och den planetariske (värld 46), intagande fjärde rummet i serien av sju kosmiska riken (1-49) och sju solsystemiska atomvärldar (43-49). Man är befriad från korsfästelsen i solsystemet, när man blivit 45-jag, och i kosmos, när man ingått i värld 21 och blivit 21-jag. De relativt mest påfrestande existensformerna äro den i värld 46 och den i världarna 22-28, varför livet i dessa fått speciella beteckningen "korsfästelseinkarnationen" ("Christoslivet"). Liksom vår planethärskares är denna epoks kosmiske Christos, finns det många människor, som blivit eller stå i begrepp att bli 46-jag.

2.3 Symbolikens missuppfattning

¹Den gamla esoteriska litteraturen är alltigenom symbolisk och vilseleder ofelbart de oinvigda. Beklagligtvis ha många av dessa symboler blivit allmänt kända. Och så var misstolkningen och därmed följande vidskepelser oundvikliga. Även de mest vanliga, vardagliga uttryck, som alla tro sig förstå, betyda i esoteriken något helt annat. Man kan icke nog varna de esoteriskt okunniga för att utan vetskap om alla erforderliga fakta försöka sig på uttydning.

²Så missvisande för det s.k. sunda förnuftet som de flesta esoteriska symboler äro, ligger förmodan nära till hands, att de avsiktligt gjorts obegripliga och vilseledande. Symbolerna voro aldrig avsedda för mänskligheten utan för att skydda kunskapen. De kunna rätt förstås först av andrajag. Eftersom all kunskap misstolkas av alla på lägre nivåer än den, på vilken viss kunskap kan rätt förstås, var det (och kommer det också framdeles visa sig) nödvändigt att skydda de okunniga för ett vetande, som för dem enbart kunde bli skadligt eller fatalt.

³Emellertid räcker det icke att esoteriken ger rätta tolkningen och undanröjer de värsta misstolkningarna. Utan det har visat sig, att nya förklaringar också missförstås i oavbruten serie, innan motsvarande verklighet blivit "förverkligad" i individens erfarenhet. Enda förnuftiga är att definitivt utesluta symbolerna, femte naturrikets språk.

⁴Det är bättre vara alldeles ovetande än äga symboler, som man icke förstår, med risk för missuppfattning. Undervisningen med symboler i de gamla kunskapsordnarna hade just på denna grund sina vanskligheter.

⁵Att dessutom all kunskap, som alls kan missbrukas, avsiktligt missbrukas i själviska syften och till andras förfång, är också en läxa, som mänskligheten har att lära. Ifall människorna ägde en smula självkänedom, skulle de kunna inse detta. Men icke en gång så mycket ha de lärt sig. Förmodligen är det endast esoteriker, som av bitter erfarenhet veta, att de icke kunna känna sig själva. De lärde ha i alla tider sökt utlägga grekiska oraklets "känn dig själv" men hittills ömkligen misslyckats. Det är nämligen omöjligt att "veta vad i människan är" förr än man kan lyfta "Isis slöja". Och det kunna icke de lärde. De äro alltför mycket dödliga. Det är nämligen med visheten som med självkänedom. Den börjar när man insett, att man "ingenting" vet.

2.4 Symbolikens uttydning

¹För uttydningen av symbolerna gör man klokt i att hålla sig till den förklaring, som planethierarkien lämnat.

²Exoterister borde försiktigtvis icke söka tyda symboler eller ens esoteriska författare, ifall dessa icke klart säga ifrån, att de bokstavligt mena vad de säga. Symbolik och övrigt esoteriskt skrivsätt kan nämligen rätt tolkas endast av "invigda". Varken skarpsinne eller djupsinne eller helgonets "patent på allvetenhet" räcker till att förstå. Det återstår för teologer, filosofer, mystiker, "vedantister" och kvasiockultister att lära sig inse detta.

³Inom ockulta sekterna har alltför ofta utbildats en tradition av uttolkningar, vars upphovsmän tillhört den kategori, som sysselsätter sig med skarpsinniga utläggningar av vad de tro vara den rätta innebörden, sådana som alltid måste spekulera eller sådana som äro övertygade om att deras hugskott äro inspirationer. Inom de gamla (efter år 1875 stängda) esoteriska kunskapsordnarna var det icke tillåtet att komma med egna utläggningar.

⁴Ibland kan man få höra någon tänkande person säga, att de religiösa dogmerna måste tydas symboliskt. De uttala därmed en esoterism, om vars betydelse de ha mycket dunkel föreställning. Ty går man in på saken och begär exempel på denna symbolik, så bli de svaret skyldiga. Det visar sig vara ett behändigt sätt att slingra sig undan omöjligheten att utreda symbolerna, vilka bli idiotiserande absurditeter, när de tagas bokstavligt.

⁵Vad folk aldrig förstått är, att alla religiösa urkunder äro symboliska och kunna rätt förstås endast av esoteriker.

⁶Alla tro sig om att kunna utlägga texten. Det blir alltfler uttolkare av de för oinvigda absolut

obegripliga urkunderna, varför antalet sekter stadigt ökar. Ingen av dem har sanningen.

⁷Livsokunniga sakna alla förutsättningar att tolka bibelns, evangeliernas och samtliga uppsatsernas symboler och mening. De ha i alla avseenden misstolkat dem. Det är därför alla tiders teologer förfalskat sanningen och fört bort från verkligheten. Detta är icke angrepp på deras ärlighet men väl konstaterande av deras ohjälpliga livsokunnighet. Ingen esoteriker kritiserar religionen såsom religion utan endast vad som falskeligen utges för verklighet, oförmågan att tyda symboliken och den groteska bokstavsträldomen. Vad som dömer den kristna förkunnelsen är intoleransen, sektväsendet, ofördragsamheten mot andra tolkningar av det som alla tiders teologer visa sig ha missuppfattat.

2.5 Symboliken bör utrensas

¹Det är meningslöst att ge människorna kunskap, som de icke kunna fatta och icke använda rätt. Och det har genomgående varit felet med esoteriska författarna. Begrepp och symboler ha utan urskillning blandats om varandra. Symbolspråket är de invigdas, icke de oinvigdas språk. Symboler höra icke hemma i ett exoteriskt arbete om esoteriken.

²Symboler användes i den gamla esoteriska litteraturen för att hemlighålla kunskapen. Symboliken var avsedd att göra kunskapen ofattbar för oinvigda och blev därigenom även källan till "uppenbarelse" för otalet narrprofeter, som alltid lyckats idiotisera någon del av mänskligheten.

³Symboler må vara praktiska i användning. Men mänskligheten är icke mogen för symboler, symboliska framställningar av objektiva verkligheten och subjektiva medvetenhetslivet. Alla symboler bli misstolkade av okunnigheten, vilket särskilt i religiöst avseende visat sig fatalt och katastrofalt. Ty när symboliska skrifter föllo i händerna på teologerna, trodde dessa, att de kunde tolka dem. Det hör med till den skenbart outrotliga mänskliga inbilskheten, att alla (utan sokratiska insikten om egna totala okunnigheten) tro sig om att kunna begripa, förstå, tolka allt. Tolv tusen års teologiskt tyranni även efter Atlantis har också kostat otaliga miljoner utsägligt lidande.

⁴Ifall det är meningen, att folk skall begripa och förstå, och framför allt icke misstolka och förvränga kunskapen, så böra symboler icke användas, förrän alla deras olika betydelser i alla olika sammanhang fullt utretts, så att missförstånd äro fullständigt uteslutna. Mänsklighetens vaknande sinne för exakthet och begreppsklarhet vittnar om, att skall man lyckas bibringa den högre förnuft, så måste allt symboliskt, varom människorna kunna ha olika meningar, utrensas. Det får icke finnas möjlighet till feltolkning.

⁵Man bör icke försvåra tillägnandet av esoteriska kunskapen genom oklara, tvetydiga, mångtydiga termer. Det mångtydiga är alldeles för bekvämt för inkompetenta författare i esoterik, som kunna dölja sin okunnighet bakom oklarheterna. Att emotionalisterna (mystikerna) avsky mental klarhet och exakthet, är ingen tillräcklig grund för symbolikens bevarande.

⁶Så länge mänskligheten befinner sig på lägre mentalstadiet, har sin jagmedvetenhet i mentalhöljets två lägsta molekylarslag (47:6,7), bli symbolerna värdelösa, när de icke bli vilseledande. Den esoteriska kunskap, som kan återges med begrepp, bör också få begreppsmässigt exakt utformning. Det, som icke kan fattas utan symboler, har lägre mentaljaget (47:6) icke användning för.

⁷Vad människorna behöva är fakta och ideer insatta i sina rätta sammanhang. Dessa ska framställas med enkla, lättfattliga, entydiga beteckningar, nya förnuftiga och ändamålsenliga termer, sakligt riktiga, istället för de dels meningslösa, dels missvisande, som lärjungarna övertagit samtidigt med instruktionerna för lärjungaskap. Det är meningslöst och vilseledande att kalla högre liv för "död" och förvärv av högre medvetenhet för "offer", att kalla inkarnationen för "korsfästelse" etc. i samma stil.

⁸Dessa symboler, som utgingo från härskande fictionalismen i de tider symbolerna tillkommo,

äro samtliga misslyckade, vilseledande beteckningar och ha en slagordets förmåga att överleva och ständigt på nytt förvilla, fördumma, idiotisera nya generationer. Det finns ingen anledning att bibehålla dessa beteckningar bara därför att invigda i gamla tider icke kunde finna ändamålsenligare. Det är på tiden att en helt ny terminologi tillskapas, som motsvarar verkliga förhållanden.

⁹I de gamla esoteriska kunskapsordnarna tycks man haft en formlig vurm för beteckningar för allt upptänkligt, beteckningar, som genomgående äro antingen meningslösa eller vilseledande. Man skulle behöva ett omfångsrikt lexikon för alla dessa tusentals benämningar på allsköns förhållanden och detaljer även i övermänskliga världar, om vilka människan har att hålla sig till blotta beteckningar utan att förstå innebörden. Det låter mycket lärt, när specialister på dylikt visa prov på sin minnestalang och i övrigt tala om sådant de själva sakna erfarenhet av. Det mesta kunde saklöst arkiveras, om man enades om aritmetiska beteckningar på företeelserna. Det skulle icke bli så imponerande att röra sig med enbart siffror.

¹⁰Orientaliska esoterikerna ha konstruerat ett eget symbolspråk, som inga oinvigda kunna förstå. Det har för dem blivit ett kärt, nästan heligt språk, som de synas ovilliga att ge förklaring på även vid undervisning av oinvigda västerlänningar. Många, för att inte säga de flesta ord ha en flerfaldig betydelse, och den, som ej kan "intuitivt fatta" rätta betydelsen, anses icke färdig för undervisning eller behandling. Så kan t.ex. "ordet" (logos) bl.a. betyda visst slag av medvetenhet, visst slag av kunskap, visst slag av tekniskt förfaringsätt. Därmed har det också blivit ett meningslöst ord för västerlänningar, som fordra exakt besked för att kunna begripa. Det är gamla symbolikens mångtydighet, som resulterat i otalet sekter, tvister och tolkningar. I sak blir denna mångtydighet detsamma som att säga ett och mena ett annat. Och därmed äro missförstånd oundvikliga. Den nya esoteriska litteraturen har i stor utsträckning övertagit de gamla vilseledande symbolerna, vilket icke berott på okunnighet utan på författarnas oförmåga att finna nya, i möjligaste mån exakta termer för överfysiska företeelser.

¹¹De meningslösa beteckningarna i esoteriska litteraturen ha avskräckt många från att undersöka dylikt "kvasi". Författarna ha icke insett betydelsen av att slopa hela den gamla symboliken, som aldrig kan bli "populär" och som från början verkar avskräckande. De ha tydligen icke kunnat inse nödvändigheten att utmönstra allt, som det finns någon möjlighet att missförstå. Ty finns någon sådan möjlighet, så äro missförstånd oundvikliga. De borde lärt någonting av teologernas bokstavsträldom med dess fasansfulla följder.

¹²För att kunna vinna beaktande måste framställningen vara begriplig, ändamålsenlig och exakt. Och framför allt får författaren icke komma med egna åsikter, icke blanda ihop esoteriskt och exoteriskt. Esoteriken kan och bör få stå för sig själv. Den bör varken belysas med eller göras mera "sannolik" genom vetenskapliga, filosofiska eller teologiska hypoteser ("bekräftelser"). Sådant mischmasch avskräcker.

¹³De som ska bli undervisade måste ställa oeftergivligt krav på att få exakt vetande och inga oklarheter. Även planethierarkien får lov att lägga om sin pedagogik, om den vill nå flertalet. Ty det är ju meningen med att låta esoteriken bli exoterisk. Den vanliga metoden var att tolka en symbol med en annan symbol i lång serie, tills man äntligen nådde fram till egentliga meningen. Därtill är inkarnationen för kort. Det är för många sökare att få stenar istället för bröd. Den -vokabulär, som västerlänningar ska använda, bör utformas av västerlänningar. Det tycks vara enda sättet slippa ny symbolik.

¹⁴De flesta missvisande termerna i hittillsvarande framställningen av esoteriken bero på sammanblandningen av symboliska och vetenskapliga beteckningar. Det får bli hylozoikens uppgift att utrensa alla symboliska uttryckssätt ur esoteriken - vilket är möjligt! - så att den blir ett exakt mentalsystem och logiskt oangriplig. Esoteriken måste utformas till exakt vetenskap och lösliga talesätt utmönstras. Ty sådan är den västerländska vetenskapliga och filosofiska mentaliteten med krav på matematisk exakthet. Det, som icke kan infogas i det systemet, kan icke

heller uppfattas av vare sig intellekt eller intuition, förblir ofattbart för människan även såsom kausaljag och saknar då berättigande. Ofattbara symboler tillhöra femte och icke fjärde naturriket.

¹⁵Tilläggas bör emellertid, att oerhört mycket mer kan göras begripligt för mänskligt intellekt än vad många författare i esoterik kunnat inse. Det har varit ett alltför bekvämt sätt att dölja egen okunnighet bakom dylikt talesätt. Fakta som kunna konstateras kunna också inpassas i hylozoiska kunskapssystemet med dess tre verklighetsaspekter.

¹⁶Man har velat försvara symboliken med att tillfälle därmed givits uppodla intuitionen. Men den förvärvas på annat sätt (automatisk vibrationskapacitet i ögonbrynscentrum). Dessutom ha mycket få utsikt att lära sig detta. Sålänge fantasien (emotionaliserade mentaliteten) regerar suveränt, har mänskligheten ingen chans. Sunt förnuft måste först finnas och därmed insikten, att hugskott äro fiktioner och att människan icke kan veta utan fakta.

¹⁷Kausalväsendet kan icke använda personlighetens fiktioner och illusioner liksom vuxna ej kunna göra något med barnens vanföreställningar. Det är först när personligheten börjar objektivt utforska naturen, som den förvärvar verklighetsideer. Subjektiva spekulationer på nedärvda symboler leda till förnuftslöshetens trossatser.

¹⁸Sedan skall det villigt medges, att klarheten i hylozoiken har sina påtagliga nackdelar. Ytliga läsare, som icke bearbeta innehållet medan de läsa utan hafsa igenom hylozoikens axiom och fundamentala fakta, se icke ens vad där står och ha efteråt knappast aning om vad de läst. De ha aldrig lärt sig konsten att läsa. Orden säga dem ingenting. Nietzsche hade rätt, när han påstod, att de lärda voro "sönderlästa". Det är bättre att läsa hundra böcker grundligt än tiotusen slarvigt. Det är kvaliteten, icke kvantiteten det kommer an på. Det mesta som trycks kan med fördel lämnas oläst. Tyvärr dränkas de värdefulla böckerna i bokflodens Niagara. Och ingen lämnar anvisning på dem.

¹⁹Symbolerna tvinga visserligen folk att tänka. Men tyvärr kunna de icke tänka. Hylozoiska mentalsystemet blir en minnessak, som de mekaniskt upprepa. Men det bevarar åtminstone från egna spekulationer och alla därav följande vidskepelser. Det är bättre ha ett riktigt än felaktigt system.

²⁰Symboliken har visat sig psykologiskt olämplig i både öster- och västerland. Indierna släppa lös sin fantasi, och envar gör sig sin egen ideologi. I västerlandet har symboliken medfört, att allting tages bokstavligt eller det individuella generaliseras eller det relativa absolutifieras eller det sakliga bagatelliseras, i varje fall oundvikligen misstolkas.

²¹Det är totalt förfelat att blanda samman beteckningar, termer, talesätt, åskådningar, uppfattningar tillhörande österländska och västerländska esoteriken. Österlänningen är symbolist och mystiker, västerlänningen vetenskapare med krav på fakta och exakta begrepp (klarhet framför allt). Mystikern njuter av det oklara, diffusa, känslöbetonade, poetiska, som tillåter fantasiutsvävningar ut i "oändligheten". Hylozoikern kräver ett motsägselöst, ovederläggligt, allt förklarande, logiskt, exakt faktasystem.

²²Det är djupt beklagligt, att de västerländska ideologierna i stort sett ha sitt ursprung i orienten med dess allt tänkande förlamande illusionsfilosofi, dess symbolik, som ofelbart måste verka desorienterande på västerländska världsuppfattningen och desorganiserande på västerländska mentaltänkandet. Det är en mental renlighetsåtgärd att utmönstra allt icke begrepps- och faktamässigt ur åtminstone all litteratur hörande till världs- och livsåskådning. Poeterna få gärna behålla det förnuftslösa.

2.6 Symboler för de tre verklighetsaspekterna

¹I esoteriska symboliken kallades materien för "ljuset".

²"Ljus" var även symbolen för uppfattning, insikt etc., företeelser hörande till medvetenhetsaspekten. Mentalmedvetenheten, insikten, förståelsen yttrar sig i mentalmaterien med solljusets färg. Man förstår kanske, varför kunskap (sanning) symboliserats med ljus. Alla

riktiga symboler få sin naturliga förklaring i högre världar, där de äro bokstavligt riktiga angivelser på realiteter. I lägre världar förefalla de godtyckliga, meningslösa.

³Medvetenhetsaspekten kallades även “själen” eller “ordet”.

⁴För rörelseaspekten, energiaspekten (vibrationerna i de olika världarna) användes uttrycken “ordet” eller “namnet” eller “ljudet”.

⁵Rörelseaspekten har givetvis fått många andra beteckningar: liv, andedräkt (breath), energi, vilja etc.

⁶“Allting andas.” Även själva planeten undergår en rytmisk utvidgning och sammandragning. Det finns anledning påpeka, att esoteriska symbolen “andningsövningar” avser “själens andning”.

⁷Har man väl insett, att det endast kan vara fråga om företeelser hörande till de tre verklighetsaspekterna och detta i olika världar, behöver man icke bli förvillad av alla dessa symboliska talesätt. Vad som förvillar är människans inbillning, att alltid kunna begripa och förstå sådant, som det fordras upplevelse och erfarenhet för. Hon tolkar det ofattbara enligt sitt snusförnuft, blir därmed offer för sina egna fantasier och vilseleder dem som godta dessa. Detta är grundfelet med alla de olika sekterna, de må vara religiösa, filosofiska eller ockulta. Hithörande profeter tro sig kunna bedöma allt, aningslösa om sin infantilitet. Planethierarkiens språk (som kommit till människornas kännedom) kan förstås endast av planethierarkien. Den har velat rikta uppmärksamheten på högre världars existens genom att antyda företeelser i dessa, och genast tro sig “genierna” om att kunna begripa vad det är fråga om.

2.7 Symboler för världar

¹Beteckningarna jord, vatten, eld, luft kommo till användning icke endast ifråga om de fyra lägsta fysiska aggregationsformerna utan begagnades av pytagoreerna också för olika atomslag: jord = fysiska, vatten = emotionala, eld = kausala-mentala, luft = essentiala.

²Esoteriska symbolen för det fysiska var “öken”, för det emotionala “stormigt hav” och för det kausala-mentala “förtärande eld”. Men esoteriska beteckningar ska icke vara hämtade från andra områden. Dessa världars egenskaper kunna klart utredas en gång för alla. Västerlänningarna fordra exakta beteckningar och därtill fakta, inga mystiska antydningar och dylika oklarheter.

³De olika ockulta sekterna använda i stor utsträckning samma symboler och samma terminologi men tolka symbolerna på olika sätt och avse med termerna olika företeelser. Så t.ex. “kosmisk medvetenhet”. Blavatsky kallade sålunda solsystemets världar (43–49) för “kosmiskt fysiska” och världarna 36–42 “kosmiskt astrala”. Detta i analogi med fysiska (49) och astrala (48) världarna. Kosmiskt fysiska världen indelades i kosmiskt eteriska (43–46) och kosmiskt grovmateriella (47–49). I hylozoiken har termen “kosmisk” reserverats för världarna 1–42 utanför solsystemet. Emellertid har den först angivna termen, “kosmiskt fysisk”, medfört begreppsförvirring, så att ockultister säga sig redan äga kosmisk medvetenhet, när de blott förvärvat klärvoajans (48:4-7).

⁴En internationellt fastställd terminologi torde visa sig nödvändig för undvikande av allmän begreppsförvirring.

2.8 Symboler för evolutionen

¹“Förlåtelse” i esoterisk mening har ingenting att göra med teologernas fiktioner (pardon, tillgift, avlat etc.) och är för övrigt något för allt vad teologer heter ofattbart. Ett solsystem kallas den “stora förlåtelsen” eller guds “kärleksgåva”. I individuell bemärkelse betyder symbolen också, att individen avstår från något, uppger något, offerar sig själv för att andra ska få leva etc.

²“Försoning” har i teologiskt språkbruk kommit att betyda återlösning, förlossning, befrielse, lösköpande och i juridiskt språkbruk förlikning. Den esoteriska betydelsen var sedan gammalt förvärv av högre slag av medvetenhet i syfte att bättre kunna hjälpa andra, evolutionen, livet.

³“Offer”, offrandets lag etc., är kanske den mest använda och då också mest missförstådda

beteckningen. Den gamla betydelsen var latinska sacrificio = “jag helgar”, “jag helgar något genom att offra det åt gud”.

⁴De anförda exemplen (förlåtelse, försoning, offer) ha i stort sett samma betydelse. Det skadar ej att analysera meningen.

⁵Barnet “offrar” leksakerna, när det vuxit ifrån dem. Den vuxne “offrar” det som har intresserat men icke längre gör det. Man “offrar” allt, som man icke längre har behov av, när det utgör en onödig, besvärande belastning. Man offrar det lägre för att kunna nå det högre etc.

⁶I själva verket finns det med ett undantag intet verkligt offer, endast skenbart sådant. Ty compensationens lag innefattar både den goda skördens lag och utvecklingens lag.

⁷Det enda verkliga offret, det stora kosmiska offret, utan möjlighet till compensation är nämligen högsta gudomsrikets beslut att bygga en ny kosmos.

⁸I gamla esoteriska litteraturen ordades mycket om “rening”, varmed menades utveckling (ett begrepp som saknades). Att “rena sig” betydde att “avstå”, utmönstra, offra, eliminera, lämna bakom sig, frigöra sig. Naturligtvis ha teologerna utlagt detta efter sitt snusförnuft: som om det gällde avstående från kött diet (“fastan”) eller äktenskap eller andra fysiska företeelser. Det betydde istället att det, som på lägre nivåer tedde sig väsentligt, hade förlorat all dragningskraft för dem på högre, att egenskaper, som tillhörde lägre slags världar, ersattes med allt ädlare, allt förnuftigare. Har man väl förvärvat kunskap om förutsättningarna för fortsatt medvetenhetsutveckling, inser man också själv vad man bör göra och vilket handlingsschema man bör följa.

⁹Den esoteriska betydelsen av symboliska uttrycket “nåd” var hjälp från planethierarkien (Augoeides inbegripen). Utan denna “hjälp från åvan” (obs! icke ovan) ha människor på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium ingen utsikt att uppgå i femte naturriket. Men det är att märka, att denna hjälp är hjälp till självhjälp och därför icke för dem som ännu icke förvärvat förutsättning att rätt använda denna hjälp.

¹⁰“Växande månen” är esoteriska symbolen för evolutionen. Den symbolen har alltid missbrukats av okunnigheten, liksom nazismen missbrukade svastikans symbol.

2.9 Symboler för kollektivväsen

¹“Logos” (“Ordet”) var gnostiska symbolen för vår planets högsta kollektivväsen. Kollektivväsen är en medvetenhetsenhet av individer, envar med sin individuella medvetenhet men därjämte ett större jag, inom högsta kollektivitet i varje värld.

²Till grund för beteckningen låg uppfattningen, att ljudet (“ordet”) hade största effekten vid all materieförning.

³Esoteriska symbolerna ha nästan alltid flera betydelser. Med “logos” avsågs ofta tillvarons energi- eller viljeaspekt.

⁴Beteckningen “anima mundi” avsåg från början mentalvärldens kollektivmedvetenhet och kollektivminne. Som alla dylika beteckningar har den undan för undan använts på alltfler klotminnen (kausala, essentiala, manifestala), så att den, som icke är uppmärksam på detta, lätt blir alldeles förvillad. Ibland undrar man, om ordbrist eller vårdslöshet eller avsikt varit grunden till dylik förbistring, ty okunnighet får man väl icke förutsätta.

⁵Världssjälens är planetariska kollektivmedvetenheten, i vilken varje individ inom planetens världar ingår såsom del. Högre jag (43–45-jag) ha dessutom delaktighet i solsystemiska kollektivmedvetenheten, vilken i sin tur utgör en del av kosmiska totalmedvetenheten. Expansionsprocessen är den medvetenhetsprocess, i vilken individuella medvetenheten förvärvar medveten delaktighet i en sig ständigt vidgande kollektivmedvetenhet. Denna process äger rum i kollektivväsen eller kollektivjag, varvid man kan tala om en kollektiv expansionsprocess i kosmos allt högre, alltmer omfattande atomvärldar.

⁶Den gamla esoteriska symbolen “de sju andarna vid guds tron” betydde, att alla de sju

kosmiska gudomsrikerna bestå av sju departement och att de sex lägsta gudomsrikerna icke bestigit "tronen": sjunde gudomsriket. Ibland avsågos med symbolen solsystemets (icke planetens) sju departement.

2.10 Symboler rörande människan

¹Symboler, som ständigt återkomma i de esoteriska kunskapsordnarnas skrifter, äro triangeln såsom tecken för människans triplicitet (fysiskt-emotionalt-mentalt eller enstaka triaden eller de tre triaderna); kvadraten (människans fyra inkarnationshöljen: organism, eterhölje, emotionelhölje, mentalhölje); korset (människan i inkarnation korsfäst på inkarnationshjulets fyra ekrar); femuddiga stjärnan (45-jagets symbol, även planethierarkiens).

²Den atlantiska symbolen av två liksidiga trianglar, bildande en sexuddig stjärna, som judarna kallat "Salomos insegel", har liksom alla esoteriska symboler flerfaldig betydelse. Bland annat betecknar den ett essentialjag, som i sitt kausalhölje upprättat självmedveten förbindelse mellan sina två lägre triader (första- och andratriaden). När individen blivit ett 45-jag, ändras symbolen till ett pentagram (femuddig stjärna). Individen behöver då icke längre organismen (eller ens något av förstatriadens höljen) för sin verksamhet i fysiska världen, eftersom han med hjälp av sin förstatriads enheter ögonblickligen formar mentala, emotionala och eteriska höljen och med eterhöljets energier formar ett aggregathölje av de tre lägsta fysiska molekyllagerna (49:5-7).

³Ifråga om människans höljescentra avses med vita uppåttekande triangeln hjäss-, hjärt- och strupcentra, med svarta nedåtriktade navel-, sakral- och bascentra.

⁴Centra under och över diafragman ha naturligtvis medfört symboliska talet om "lägre och högre halvan" av människan. Symboliskt har beteckningen fått gälla även för "personligheten" som lägre och "individen" som högre halvan. Den symbolen förefaller träffande.

⁵"Kristi pinas historia" är idealistens öde bland människorna. Sagan om Prometheus avsåg att skildra ljusbringarens öde men omstuvades senare till att vara gudarnas hämnadeakt.

⁶Den fängslade Prometheus betyder även monaden inkapslad i första- eller lägsta triaden, inkapslad därför att den identifierar sig med hithörande medvetenheter. Först såsom kausaljag förmår jaget att definitivt frigöra sig från lägre världars illusioner och fiktioner, en förutsättning för förvärv av kausalmedvetenhet och överflyttning från förstatriaden till kausalcentrum och därifrån till andratriaden.

⁷Man må med skäl undra över valet av symboler, som så ofta måste grundligt missförstås av de okunniga och som också svarta logen haft utomordentligt lätt att idiotisera mänskligheten med.

⁸En av dessa ockulta symboler är "syndafallet". Uttrycket kan knappast vara mera misslyckat. Därmed menades helt enkelt "inkarnationen". Visst kan det förefalla som en degradering, när ett strålande väsen som kausalväsendet inkarnerar i en "djurkropp" (mänskliga organismen). Men eftersom alla erforderliga egenskaper och förmågor kunna utvecklas endast i fysiska världen, så är denna procedur ofrånkomlig och största välgärning. Det är raka motsatsen till "att falla i synd".

⁹Det är ett intellektuellt renlighetsbehov att utmönstra allt vad symboler heter och ge mänskligheten exakta begrepp, exakta beskrivningar på livsföreteelserna, så att de icke kunna förvrängas av teologer, som alltför ofta gått satanisternas ärenden.

2.11 Symboler i samband med lärjungaskapet

¹Det, som inrotats i förstatriadens undermedvetenhet igenom tiotusentals inkarnationer, elimineras icke med ytlighetens begripande. Det fordras ett systematiskt arbete för den utrensningen och en Herakles (ett andrajag) för att kunna leda "de två floderna Peneus och Alfeus" (andratriadens energier) in i detta Augiasstall (resultatet av förstatriadens energier).

²Andratriaden intar en mellanställning mellan första- och tredjetriaderna. Den visar tredjetriaden, hur den skall använda sin makt och tillhandahåller denna makt åt förstatriaden. Det är därför den symboliskt betecknats såsom uttolkaren, frälsaren, återlösaren etc.

³“Tystnadens röst” är symboliska uttrycket för det faktum, att “inspiration” från Augoeides kan uppfattas av den som kan avkoppla sin uppmärksamhet (eller rentav sin medvetenhet) från det fysiska, emotionala och mentala. Företeelserna i dessa världar ha upphört att kunna vidare intressera. “Tystnaden” är symboliska uttrycket för den mentala stillhet, som inträder, när människan befriat sig från den ävlan, som likt en slavpiska driver henne att jaga efter alla okunnighetens chimärer. I den stillheten kan humanisten (47:5) bli delaktig av kausalintuitionens uppenbarelse. Tystnadens röst är “själens röst”, intuitionen från övermedvetna kausalmedvetenheten. De stora mystikerna ha på sitt språk sagt detsamma om hithörande erfarenheter. Esoterikern har möjlighet att förklara processen i dess materiella verklighet.

⁴Det heliga bröllopet, bröllopet i himlen, betyder i esoteriska symboliken fjärde naturrikets uppgående i femte. Det fjärde riket betraktades såsom maskulint, det femte såsom feminint. Likaså är “själen”, kausalväsendet, negativt, “kvinnligt”, i motsats till det positiva, “manliga” mentaljaget. Goethes uttryck i Faust, “das Ewig-Weibliche”, har givetvis tolkats fel av alla exoterister. Det är en känd esoterisk symbol, och hos Goethe är den ett av de många bevisen på att han tillhörde de “invigda”. Därför kunde också rosenkreuzaren Goethe säga: “Das Ewig-Weibliche zieht uns hinan.”

⁵“Gören eder vänner med hjälp av orättfärdighetens mammon, på det att de må mottaga eder i de eviga hyddorna.” När 45-jag utvälja sina lärjungar, undersöka de i första hand, vilka som gjort dem personliga tjänster i fysisk inkarnation.

⁶Att “söka vägen” = söka övermedvetenheten = alltid högre.

⁷“Aldrig glömma Mästaren” = aldrig tänka eller känna något icke önskvärt.

⁸Med sagodjuret “enhörning” avsågs ursprungligen “Stenbocken” i zodiaken. Symbolen (ett horn) betydde den tillspetsade målmedvetenhet, för vilken det finns ett enda mål, som också skall nås. Enligt legenden spetsar enhörningen på sitt horn lejonet (den självhärliga människan), vilket avser definitiva sammansmältningen av större och mindre kausalhöljet, varvid individen blir ett kausaljag.

⁹“Sfinxen” är symbolen för relationen mellan mentala och kausala, begreppsmedvetenheten och intuitionen, ett relationsproblem, som det blir psykologiens sak att lösa i framtiden. När det problemet blivit löst, kan psykologien göra anspråk på att vara den väsentligaste vetenskapen. Problemet löses ej genom fantasispekulationer utan med fakta. Med gissningar, antaganden, förmodanden, skarpsinniga analyser lösas inga esoteriska problem. Det var Rudolf Steiners stora misstag. Monaden-jaget måste upptäcka lösningen i större kausalhöljets centra (eventuellt vid tillfälligt besök). Men därför måste jaget vara centrat i högsta mentala (47:4). Steiner nådde aldrig över 47:6.

¹⁰Detsamma har varit filosofernas misstag i alla tider.

¹¹Platon och Blavatsky voro kausaljag, Pytagoras och Francis Bacon essentialjag, Saint Germain 45-jag, Buddha och Kristus 43-jag.

¹²I vissa ockulta sekter ordas det mycket om att “försaka devachan”, avstå från perioden i mentalvärlden mellan inkarnationerna, för att tjäna evolutionen i fysiska världen. Men så länge en enda ädel egenskap saknas i individens utrustning, är vistelsen i mentalvärlden en nödvändighet. Den del av emotionalhöljet, som motsvarar fysiska hjärnan och är sätet för “skandhas”, behöver vila likaväl som fysiska hjärnan.

¹³De esoteriska termerna invokation-evokation böra förstås såsom jagets bemödanden (invokation) och resultatet (evokation). I invokationen är det viljementet som avses. I detta som i allt esoteriskt finns ingenting av mystik, oklarhet, emotionalitet. Invokationen, som förutsätter individens anslutning till Augoeides och telepatisk gruppverkan, har alltid sin effekt.

2.12 “Ande–materia”

¹Som nästan alla gamla esoteriska beteckningar är även talet om “ande-materia” symboliskt och därför obegripligt utan fakta, obegripligt för oinvigda och sakligt sett missvisande. Som de flesta symboler har “ande-materia” flera olika betydelser. Den kanske intressantaste är den, enligt vilken högsta världen kallas “anden” och lägsta världen “materien”. Man kan i viss mån säga, att dessa två världar (1 och 49) äro de viktigaste i hela kosmos. Från högsta världen utgå alla manifestationsenergi, och i lägsta världen förverkligas livets mening. Det är i fysiska världen monadmedvetenheten lär sig skilja mellan subjektiv och objektiv medvetenhet, förvärvar självmedvetenhet och avlägger alla prov på förvärvade planetariska egenskaper och förmågor (möjliga att förvärva i solsystemets världar 43–49).

²Ursprungliga symbolen “ande-materia” avsåg högsta och lägsta triaden. Jaget i högsta (tredje) triaden kallades “ande” och i lägsta (första) triaden “materia”, eftersom för människan materieaspekten är den primära. För jaget i tredjetriaden är “anden” eller “viljan” (rörelseaspekten) den väsentliga.

³De äkta esoteriska symbolerna äro abstraktioner från permanenta livsrelationerna. Eftersom alla lägre världar äro nerdimensionerade kopior av högre, så återfinnas i dem alla vissa genomgående analogier. “Ande-materia” är symboliska uttrycket för inre och yttre (medvetenhet-materia) men också för högre och lägre. Så kallas 43-materien med dess systemiska (43,44) allvetenhet och systemiska allmakt för “ande” och 49-materien med dess latent livsmöjligheter för “materia”. Symbolen återkommer i relationen mellan de olika naturrikena. - Fjärde naturriket (kausallriket, individen såsom kausaljag) symboliserar gudnaturen. I det riket har “naturen” blivit medveten om sin potentiella “gudomlighet”.

⁴Det gamla symboliska talesättet, att individens evolution inom solsystemet är avslutad, när “anden förenats med materien”, betyder: när 43-jaget kan förvärva kunskapen om verkligheten, livet och Lagen och förmågan tillämpa kunskapen i fysiska världen.

⁵Samma talesätt återkommer i olika sammanhang, såsom när det sägs, att “anden är ren energi”, varmed menas, att materien förlorat sin synliga egenskap av materia även för ett 43-jag och tillvaron förefaller vara en syntes av enbart medvetenhet och energi.

⁶De esoteriska talesätten, “ande är högsta slag av materia” och “materia är lägsta slag av ande”, kunna betraktas såsom misslyckade eller intetsägande. Medvetenhetsaspektens betydelse ökar med varje högre värld och materieaspektens ökar med varje lägre värld. Eller om man så vill: medvetenhetsaspektens betydelse ökar med varje högre men minskar med varje lägre värld. I själva verket har materieaspekten i högre riken betydelse endast såsom bärare av medvetenheten, visserligen ofrånkomlig men i övrigt betydelselös.

⁷För dem, som nalkas femte naturriket, avser den väsentliga insikten relativa förhållandet mellan de tre verklighetsaspekterna, ett förhållande, som under utvecklingens gång förskjuts från materieaspekten via medvetenhetsaspekten till energi- eller viljeaspekten, som i värld 43 utgör högsta syntesen av de tre aspekterna med allmakt inom 43-49, dirigerad av hithörande allvetenhet, allt med fulländad tillämpning av Lagen.

⁸I evolutionshänseende betyder motsättningen mellan ande och materia individens val mellan önskan att förvärva allt högre slag av medvetenhet och önskan att i fysiska livet förvärva makt, ära, rikedom etc., hans val mellan det högre och det lägre, valet mellan att försöka uppnå femte naturriket och att förbli i människoriket. Man talar om en “andens härliga viktoria över en trög materia” och menar därmed, att jaget kommit till insikt om sin bestämmelse: att förvärva allt högre slag av medvetenhet och använda materien endast såsom nödvändigt redskap härför. Jaget inser då det förfelade i att leva med sin medvetenhet enbart i det fysiska. Detsamma kan naturligtvis också uttryckas såsom valet mellan medvetenhetsaspekten och materieaspekten.

⁹Livsokunnigheten har naturligtvis missbrukat ordet “materia” och som “materialist” betecknat den som föredrar det fysiska livet framför det “andliga”. Det vore riktigtast att säga “fysikalist”.

¹⁰Människans inkarnationshöljen ha sina genom inkarnationerna förvärvade tendenser. Höljenas involutionsmateria strävar mot lägsta fysiska materien. Ifall jaget identifierar sig med sina höljen och dessas tendenser, dras det nedåt istället för att sträva uppåt, vilket är dess uppgift.

¹¹Inkarnationshöljenas samlade tendens nedåt fick i gnostiska symboliken beteckningen “tröskelns väktare”. Påverkad av involutionsenergierna motverkar “väktaren” energiskt jagets evolutionsenergi. Jaget på lägsta stadium fogar sig efter höljesenergiernas dragning nedåt. När jaget blir medvetet om sin bestämmelse, uppstår konflikt, och denna varar, tills jaget lärt sig fullständigt behärska sina höljen med dessas tendenser.

¹²Symbolen “ande-materia” betecknar även konflikten mellan involutions- och evolutionsenergi. Under normala förhållanden, då evolutionen går sin gilla gång, behöver icke någon konflikt uppstå såsom fallet är på vår planet. Den uppkommer då mänskliga monaderna icke följa utvecklingslagen, icke sträva efter förvärv av kausalmedvetenheten och essentialmedvetenheten, utan envisas med att i sin egoism motarbeta sin egen utveckling. “Materien”, fysiska materien, fysiska livets fröjder och behagligheter, blir något väsentligt, det som skattas högst. Materieaspekten får behärska medvetenhetsaspekten, som borde dominera. Största tänkbara motsättningen mellan “ande” och “materia” inom solsystemet är högsta (43) och lägsta (49) världen. Monaden i värld 43 vill kosmisk expansion och monaden i värld 49 vill ingen utveckling. Värld 43 betyder allvetenhet och allmakt inom solsystemet. Värld 49 betyder okunnighet och vanmakt i förhållande till livet, en motsättning till livet och dess mening. Fysiska människan är livsokunnig, begår i stort sett endast misstag, men är i sin obotliga inbilskhet godtyckligt suverän. Okunnigheten är roten till allt ont. Denna esoterism blev som alla andra misstolkad, så att materien betraktades som det onda och anden som det goda, vilket var ett fundamentalt misstag. Materien och anden äro i sig själva varken goda eller onda. Anden betyder i detta sammanhang rörelseaspekten. Allt beror på medvetenheten. Det var “svarta logen”, som i Atlantis lyckades få folket tro, att materien och emotionala begäret efter allt fysiskt var livets mening. Därmed förstärktes allt som hör till hatet: isolering, girighet (girighet är stöld), aggressivitet.

2.13 “Andens nedstigande i materien”

¹Esoterikens symboliska talesätt om “andens nedstigande i materien” avsåg icke endast de mest närliggande begreppen, involvering, involution, inkarnation, det vill säga: högre materielags sammansättning till lägre eller förening med lägre. Alla fyra slagen av materieinvolvering och -evolvering, som förvandla primärmaterien till sekundär-, tertiär- och kvartärmateria, färdig för den slutliga evolutionsprocessen genom naturrikerna, avses nämligen med denna gemensamma symbol. Ty att alla kosmiska världarna utbyggs från högsta kosmiska världen, innebär även, att manifestationsprocesserna dirigeras från denna värld, att alla formande, uppehållande, utvecklande och upplösande energier utgå från denna värld. Hela evolutionen (monadernas medvetenhetsutveckling) är verkan av energier från högre riken och möjliggöres genom dessa högre energier; den är ett resultat av ändamålsenliga energier, vilka utströmma från kollektiv av individer, som leda evolutionen. Alla högre världar från och med essentialvärlden (46) bestå av kollektivitet med specificerade uppgifter. Allting utgår i sista hand från högsta världen med dess högsta kosmiska monadkollektivitet. Denna utgöres dels av de monader, som i andra kosmos uppnått högsta kosmiska världen och beslutat själva forma en kosmos, dels av de individer, som i vår kosmos uppnått sjunde gudomsriket.

2.14 “Själ”

¹Att alla ord snart mista sitt begreppsinnehåll, förlora sin mening och idiotiseras, borde vid det här laget åtminstone de s.k. bildade ha klart för sig. Till bildning hör att veta ords rätta betydelse och icke använda ord, förrän man konstaterat denna.

²De ord esoterikstuderande oftast stöta på äro "själ" och "ande". Betecknande för okunnigheten är att icke ens de, som mest använda dessa ord, veta vad de tala om. Ännu har ingen teolog kunnat ge rätt förklaring på dessa termer. Att med "själ" menas kausalhölje eller kausalmedvetenhet (47:1-3) och med "ande" tredjetriadens hölje och medvetenheter (43-45), får man icke begära att de ska veta.

³De gamles uttryck, "allting är besjälät" eller "magneten har en själ, ty den drar järnet till sig", ha filosoferna fantiserat om, som vanligt i det blå. "Själ" och "ande" voro hylozoiska talesätt, som båda betydde medvetenhet i största allmänhet. Med vanlig naivitet trodde sedan exoteristerna, att "alltings själ" betydde samma slag av själ eller medvetenhet. Stenens, växtens, djurens, människans själ likställdes, och sedan kunde man fira orgier av skrattsalvor över dylik vidskepelse. Den gamla vanliga historien: okunnigheten på vishetens tron. Men voro boströmsfilosoferna mycket klyftigare? På filosofiska seminarier kunde de hävda, att stolarna de sutto på hade "själmedvetenhet", ty det hade Boström sagt.

⁴"Personlighetens (integrerade höljenas) vilja måste underordna sig själens vilja." Det betyder, att monaden lär sig att tänka och handla efter kausala ideer och tillämpa kunskapen om livslagarna, innan aspiranten kan bli lärjunge.

⁵Legenden om tvillingsjälar har uppkommit genom att kausalhöljet vid inkarnation uppdelas i två höljen. Det mindre höljet (triadhöljet) omsluter inkarnationshöljena. Eftersom monaden i detta hölje är omedveten om medvetenheten i högsta höljet och icke är medveten om annat i sina fysiska, emotionala och mentala höljen än vad den själv förmått aktivera av dessa höljens passiva medvetenhet, så befinner sig monaden i omedveten opposition mot kausalmedvetenheten. Denna fientliga inställning varar, tills monaden förvärvat medvetenhet i sitt (större) kausalhölje.

⁶I mystikernas skrifter talas om "själens mörka natt". Därmed menas erfarenheter i emotionalvärlden. Men det finns en mental erfarenhet, som icke avser personligheten utan den agoni individen upplever, när han upptäcker mänsklighetens nödläge.

⁷Det själsforskarna brukade kalla "själens uppvaknande" var en följd av monadens-jagets-individens kontakt med kausalmedvetenheten. Hos de gamle hette det "själens möte med gud".

⁸I litteratur om överfysik träffar man ibland på uttrycken "förlorade själar" eller "själlösa människor", vilka vållat många lika stort lidande som lögnen om "evigt helvete". Med "förlorade själar" menas i regel människor, som med full vetskap om vad detta innebär slitit bandet mellan "tvillingsjälarna" (det större kausalhöljet och det mindre triadhöljet, som innesluter människomonaden i fysisk inkarnation). Det kan ingen livsokunnig människa göra. "Själlösa människor" kallas sådana, vilkas centra i emotional- eller mentalhöljena atrofierats så, att de icke kunna mottaga vibrationerna från kausalhöljet, och sålunda blivit oemottagliga för inspirationerna från övermedvetenheten.

2.15 "Gud"

¹Sådana gamla symboliska talesätt, som att "gud är allt", att "själen som äger gud äger allt" och det mesta i samma stil är så obegripligt, så i otid använt av livsokunniga teologer, som ingenting förstått av sitt eget tal, att det verkar avskräckande. Människan på mentalstadiet vägrar lyssna på vad som för henne är svammel, även om det på emotionala mystikerstadiet försätter individen i extas, när känslan famnar oändligheten. Men eftersom mänskligheten nalkas mentalstadiet med begynnande förmåga att reflektera själv och icke endast att behöva säga efter, så får tiden anses inne att människan också får möjlighet till förnuftiga begrepp.

²Båda beteckningarna, "gud" och "satan", äro symboler för realiteter, enkla symboler, möjliga att fatta för primitivt förnuft. Att de livsokunniga teologerna idiotiserat symbolerna, har haft det vanliga resultatet, att man med ökande kunskap om verkligheten dels insett teologernas absurditeter, dels dragit slutsatsen, att "alltsammans är lögn". Vi få alla lära oss att söka

verkligheten bakom de förvillande symbolerna.

³“Gud” är hela den kosmiska organisationen med de sju allt högre gudomsrikerna. “Satan” är svarta logen med dess oerhörda makt i fysiska, emotionala och mentala världarna.

⁴Teologerna bry sina hjärnor med termerna “gud immanent” och “gud transcendent” utan att ha möjlighet förklara dessa symboler.

⁵“Gud immanent” är varje monad, ty alla ha potentiell universalmedvetenhet eller gudomlighet, oförlorbar delaktighet i kosmiska kollektivmedvetenheten. Alla de atomer och molekyler, som ingå i fysiska, emotionala och mentala materier och höljen, innehålla atomer av alla högre slag (1–46). Dessa atomers potentiella medvetenhet tillhör övermänniska enhetsriken.

⁶“Gud transcendent” är gemensamma beteckningen på de sju gudomsrikerna. I en alldeles särskild esoterisk bemärkelse avses de tre högsta gudomsrikerna (1–7, 8–14, 15–21). Alla monader, som ingått i enhetens världar (1–46), arbeta på evolutionen. Direkt i kontakt med solsystemens världar (43–49), direkt arbetande på evolutionen inom solsystemen, äro monaderna tillhörande de fyra lägsta gudomsrikerna. De kalla monaderna i världarna 1–21 “gud transcendent”. Individerna i gudomsrikerna betrakta sig såsom livets tjänare men vägra vara “gud” för individuella jaget.

⁷Om alla äro gudar (potentiellt eller aktuellt), är ordet “gud” utan närmare förklaring meningslöst.

⁸I esoterisk bemärkelse är människans “gud”, som hon vänder sig till med sina “böner”, i verkligheten hennes Augoeides, även om hon icke vet något därom. Även ockultister tyckas ha förbisett detta faktum, ehuru det tydligt klargjorts av flera medlemmar av planethierarkien. Varje människa har sin Augoeides, som hos henne är representant för gudomen, och redan det borde kunna väcka till eftertanke och insikt om individens potentiella gudomlighet. Människorna veta icke vad de göra, när de kränka det gudomliga hos andra. De förtala varandra, och deras Augoeider veta allt som tänkes om deras skyddslingar och vem som tänkt det. Skadar kanske icke, att människorna lära sig något om verkligheten, som är något helt annat än vad de i sin barbariska livsokunnighet (närmast hemmahörande på fetischstadiet) inbilla sig. Yogierna äro inga esoteriker. Men de ha vetskap om två för normalindividen osynliga världar (etervärlden och emotionalvärlden), och det räcker för att västerlänningar (judar, kristna, muslimer) för dem ska framstå såsom barbarer.

2.16 “Guds vilja”

¹Tillvarons mening och mål är alla monaders förvärv av kosmisk allvetenhet och allmakt. Men hur detta sker i de många kosmiska, systemiska och planetariska manifestationsprocesserna, kan endast undan för undan förstås av jagen i de allt högre gudomsrikerna. Denna gradvisa förståelse för processerna i de olika rikerna har man givit olika beteckningar och sammanfattningsvis kallat den för “guds vilja”. Man tycker annars, att det skulle räckt med en generell förklaring, att varje värld har sina lagar och att tillämpningen av dessa lagar kan förstås endast av dem som erövat medvetenhet i dessa världar. Därmed skulle man sluppet ifrån beteckningen “guds vilja”, som teologerna lagt beslag på. Det har visat sig, att termer för företeelser, som ligga utanför mänsklig möjlighet till förståelse, alltid bli misstolkade, enär den outrotliga mänskliga inbilskheten aldrig låter nöja sig med att icke kunna begripa.

²“Vilja” är ett ord, som fått så många olika betydelser, att man helst borde undvika att använda det i esoteriken. I stort sett avses därmed yttringarna av rörelseaspekten, dynamis verkan genom aktiva medvetenheten. För individerna i människans rike och högre riken kunde ordet “vilja” bäst ersättas med “målmedvetenhet”, aldrig upphörande verksamhet för förverkligandet av vad envar ser som sin uppgift i tillvaron. Ju högre värld individen uppnår, desto större energimängd från ännu högre värld ställs till hans förfogande, och rätt bruk av dessa energier är just individens uppgift såsom deltagare i manifestationsprocessen. Dessa energier, detta bruk av energier,

individens självinitierade insats i förverkligandet av närmast föreliggande plan, har man också kallat "vilja". Man förstår att planethierarkien gärna såge, att de "goda" människorna hade mera "vilja". Hos de "onda" finns det övernog av sådant.

2.17 "Guds avbild"

¹Talesättet "Gud skapade människan till sin avbild" är förvrängning, judarnas misstolkning av en gammal esoterisk symbol. Den materieform, som ligger till grund för utformningen av mänskliga organismen, är den form solsystemhärskaren valde för sitt fysisk-atomiska hölje. Över trehundra miljoner år ha förflutit sedan den eteriska grundritningen gavs såsom mönster, och ännu återstå miljontals år, innan den tagit slutgiltig form i mänsklig gestalt. Genom sin obekantskap med livets lagar förstöra människorna "naturens avsikter" och fördröja planernas förverkligande.

2.18 Treenighet

¹Treenigheten är en beteckning, som förekommer i många olika sammanhang och ofta medför begreppsförvirring: t.ex. de tre verklighetsaspekterna (energi, medvetenhet, materia); de tre triaderna; triadernas triplicitet; de tre huvuddepartementen (1-3); gnostikernas ande, själ och kropp i analogi med fader, son, moder ("modern", monaden i förstatriaden, som förvärvar de egenskaper, som göra det möjligt ingå i andratriaden eller "sonen" och i denna triad de förmågor, som möjliggöra överflyttning till tredjetriaden eller "fadern"). I kristna teologien ersattes "modern" med "den heliga ande", som från början betraktades såsom kvinnligt väsen i ursprunglig likhet med indiernas "shakti" (passiva kausalmedvetenheten i större kausalhöljet eller "det stumma vittnet"). Eftersom emotionaliteten dock har behov av det kvinnliga-moderliga elementet i tillvaron, så har katolska kyrkan måst skaffa en ersättare för den helige andes kvinnliga väsen med jungfru Maria som gudomlighet.

²Gnostikernas "ande, själ och kropp" har en analog motsvarighet i kausalmedvetenhet, mentalmedvetenhet och fysisk hjärnmedvetenhet; fysiskt materiellt i hjässcentrum, ögonbrynscentrum och strupcentrum. Ju mer man kommer in i esoteriken, desto fler analogier finner man mellan de tre verklighetsaspekterna i alla livsformer.

2.19 "Offrandets lag"

¹Till de oftast misslyckade (emedan meningslösa och vilseledande) esoteriska beteckningarna hör även "offrandets lag". Det kan för de okunniga se ut som offer, när man uppger något lägre för att vinna något högre. Men den, som tycker det är "offer", är omogen för det högre. Hela utvecklingen är en fortgående serie frigörelser från det på lägre nivå för att nå högre nivå. Så länge något kan erfaras såsom avståelse, försakelse, uppoffring istället för befrielse från hinder och belastning, är offret meningslöst och icke sällan misstag.

²"Offer" kallas symboliskt allt avstående som berör egna jaget, avstående från egen utveckling för att istället hjälpa, aldrig räknande med erkännande eller tack (motsatsen vore ju finare egoism).

³Planethierarkien "offrar" sig för mänskligheten istället för att övergå till högre gudomsriken. Planetregeringen offrar sig för planetariska evolutionen etc.

⁴Esoteriskt är "offer" detsamma som förvärv av salighetstillstånd, förståelse för livets mening och allas enhet. Insikten härom erhålles, när personligheten ställer sig i livets tjänst och essentialiteten blir bestämmande faktor, när individens esoteriska tjänande antar vetenskaplig prägel.

⁵När "offret" känns såsom "befrielse", förstår individen dess betydelse (för att icke säga nödvändighet för fortsatt uppåtstigande). Det betyder ej, som teologer menat, att man bör omdömeslöst skänka bort till kyrkan etc., utan man avstår från sitt "överflöd" (också ett problem)

för att tjäna evolutionen. Esoterikern går gyllene medelvägen mellan slösaktighet (tanklöst bortgivande) och girighet. Exemplet skulle kunna fylla bibliotek. Esoterikern är "förvaltare av anförtrott gods" och ansvarig för att bruka detta på mest ändamålsenliga sätt.

⁶Talet om "självuppgivelse" är lika missförstått. Symboliskt framställdes jagets höljen och triader såsom olika "jag", varvid jaget identifierade sig med den höljen, som för individen var högsta dittills uppnådda. Urjaget kan aldrig "uppge sig" självt. Det jaget uppger (och med glädje) är lägre höljen för att kunna förvärva högre.

⁷Till samma symboliska talesätt hör uppmaningen att "glömma det kära jaget", varmed menades att låta jaget vara verksamt i högsta slag av medvetenhet (t.ex. i det mentala istället för det emotionala).

⁸"Alla själar äro en" betyder, att alla monader ha omistlig delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten.

2.20 Vinstens lag

¹Enligt eviga rättvisans lag har allting sin fullständiga kompensation. Något kan se ut som offer. Det är för tillfället ett offer. Men det får sin "belöning" och desto större, ju större "offret" är.

²Det finns dock ett verkligt offer, det stora kosmiska offret, som bringas, när en högsta gudomskollektivitet beslutar bygga en ny kosmos för omedvetna uratomerna i urmaterien.

³Offer i esoterisk bemärkelse har ingenting besläktat med försakelse utan med tacksamhet att få avstå. Då först kan man "offra" på rätt sätt. Man avstår från ett lägre för att mottaga ett högre och har full förståelse för den vinst man gör.

⁴I själva verket borde "offrandets lag" heta "vinstens lag". Man avstår gärna från det, som man inser utgöra ett hinder för fortsatta utvecklingen. Man avsäger sig gärna barnkammarfröjderna för att få delta i geniernas samkväm. Man lämnar gärna kannstöparnas klubb för att få närvara vid de bestämmande suveränernas konsej. Man kunde möjligtvis kalla den "kompensationens lag" för den som inser, att varje tanke, varje ord, varje handling, som tjänar livsutvecklingen, ger mycket hög utdelning.

⁵Det är icke offer utan vinst i allt, som tjänar utvecklingen, ty det är genom detta tjänande allt utvecklas till högre existensform.

⁶Ingen kan bli ett kausaljag, som ej uppger sin "personlighet"; ingen ett essentialjag, som ej "offrar" sitt kausaljag. För att uppnå högre världar måste vi uppge våra höljen i lägre världar. Men den kunskap, insikt, förmåga vi förvärvat kunna vi aldrig förlora.

⁷Offrande för offrandets egen skull utan att något vinna därmed är misstag och förkastligt. Allt vi fått av livet medför ansvar för rätt förvaltning. Man misstar sig, om man genom egna åtgöranden söker befria sig från bördan av rätt förvaltning.

⁸Man kan också se det ur synpunkten "gott-ont". Betraktar man det lägre som det onda, så blir det intet offer, om man väljer det högre goda före det lägre goda.

2.21 Kors och korsfästelse

¹Korset är en urgammal symbol med flera uttolkningar. En av de äldsta är den astrologiska. Kaldeerna indelade himmelscirkelns tolv zodiaktecken i tre kors:

- 1) Väduren, Kräftan, Vågen, Stenbocken
- 2) Oxen, Lejonet, Skorpionen, Vattumannen
- 3) Tvillingarna, Jungfrun, Skytten, Fiskarna.

²Betydelsen härav är väl känd av alla astrologer.

³Astrologiens tolv zodiaktecken symbolisera de tolv essentiala egenskaperna, grunden för

legenden om Herakles tolv arbeten. Även de tolv apostlarna hör till astrologiens zodiaktecken.

⁴De tre korsen ha som alla esoteriska symboler flerfaldig betydelse. De tre kors, som de tolv zodiaktecknen bilda, motsvarande de tre golgatakorsen, sammanhånga även med monadens liv i de tre triaderna. De kosmiska och planetariska vibrationerna ha olika inverkan på de tre triadernas höljen.

⁵En tredje betydelse var det kors, som bildas av vertikala förbindelsen mellan de tre triaderna och horisontallinjen symboliserande den invigdes armar, utsträckta mot mänskligheten.

⁶Även för några teologer har det så småningom gått upp, att korset är en symbol. Okunniga djupsinnigheten måste alltså tyda denna. Vertikallinjen blev "guds vilja" och horisontallinjen "människans vilja". När dessa kors varandra, får "människan ett kors att bära". Egentligen betydde den uppåtstigande vertikala linjen medvetenhetens evolution, den horisontala allt livs broderskap.

⁷De invigdas symboliska tecken för förstajaget var svastikan (sorgligt nerdraget av nazisterna) och för andrajaget rosenkorset. Dylka symboler voro inga meningslösa konstruktioner utan möjliggjorde olika uttydningar, alla upplysande för invigda i de olika graderna.

⁸"Korsfästelse" var en av de många symbolerna för inkarnation. Människan korsfästes vid "inkarnationshjulets fyra ekrar": de fyra höljen (mentala, emotionala, eteriska och organiska).

⁹Liksom de flesta symboliska beteckningarna användes "korsfästelse" även i annan betydelse: den speciella inkarnation, i vilken kausaljaget blir essentialjag, monaden definitivt centrar sig i andratriadens essentialatom. Denna inkarnation innebär en slutlikvidation av ännu oskördad gammal dålig sådd. Individens får uppleva alla de fasor, som symboliskt skildras i "Via dolorosa". Han får alldeles särskilt se människorna i all deras barbariska stupiditet och bestialitet. Ty de flesta människor ha alltför lätt möjlighet att sjunka ner till barbarivåerna, särskilt under inverkan av förtal och psykoser. Man behöver bara erinra om sådana företeelser som fascist-, nazist- och bolsjevikrevolutioner. Till slutprovet hör även upplösningen av gamla kausalhöljet med allt dess innehåll av vetande, som förvärvats i människoriket. Ifall förstatriaden därefter bibehålles, omslutes den av ett nytt, "tomt" kausalhölje. Andratriaden, dittills innesluten i kausalhöljet, överföres till nyformat essentialhölje. För en sekunds "förtätad evighet" synes triaden sväva i ett tomrum, avskuren från livet och förlorad.

¹⁰Västerlänningar förvåna sig över de slags symboler planethierarkien utformat. Men de äro urgamla, Dzyans rentav äldre än vårt solsystem, alltså från tider med helt andra föreställningssätt. I många fall komma de undan för undan att ersättas med nya, mindre vilseledande. Så t.ex. föreslår D.K. att termen "korsfästelsen" avskaffas och ersättes med "renunciation" (avstående, försakelse). Därmed avses den inkarnation, i vilken individen blir ett essentialjag. Men varför "försakelse", när man menar triumf? Det må vara, att individen har svårt att skiljas från det medvetenhetsinnehåll och avstå från den medvetenhetskapacitet han förvärvat (allvetenhet i 47–49) och detta utan förståelse för vad han får i stället. Det var därför "rike unge mannen" (kausaljaget) gick bedrövad bort och det ansågs lättare att komma igenom "nålsögat" (monadens passage genom förbindelsen mellan första- och andratriaden) än att besluta sig för att göra "offret" (av kausalhöljet). Men ett kausaljag borde veta bättre och kunna jubla över att få avstå från sitt "jag" (kausaljaget). Det är ju samma kontinuerliga erfarenhet hela långa vägen i expansionsprocessen: att det man får är oändligt mycket mer än det man "försakar".

2.22 "Död"

¹"Död" är ett mycket omtyckt ord, som används i olika sammanhang och på många företeelser. Eftersom det icke kan finnas någon död, är termen vilseledande i alla avseenden. "Död" används såsom beteckning på upplösning av något eller några av jagets många höljen. Det kan beteckna uppnåendet av högre slag av medvetenhet, varvid lägre slag bli överflödiga. Frivilligt avstående av onödig belastning som hindrar utvecklingen kallas också "död".

²Den esoteriska symboliken, som älskar att insvepa alla processer i vidlyftiga dramatiseringar, talar om grymma döden på korset, uppståndelsen och himmelfärden.

³Det vetenskapliga betraktelsesättet, som opersonligt studerar processen, sopar med ett slag undan allt detta, som vållat icke bara begreppsförvirring utan även på grund av livsokunnighetens idioti och barbari utsägligt mycket onödigt lidande för den arma mänskligheten. Väl må det sägas, att ingen religion har som kristendomen, vilken missförstått symboliken, så idiotiserat mänskligheten och vållat den så mycket lidande.

⁴Man kan icke "taga någons liv". Man kan förstöra organismen, men "livet" är jaget i kausalhöljet.

⁵"Du skall icke döda." Om denna princip absolutifierades, skulle parasitväsendet omöjliggöra fysiska livets bestånd. Vi döda mal, löss etc. Vi ha rätt till självförsvar. Om satanismen ställer till med krig, så är det vars och ens sak att delta i gemensamma försvaret och söka hindra ondskans våld att segra.

2.23 " Vitt och svart", "kärlek och hat"

¹"Vitt och svart" äro liksom "kärlek och hat" urgamla beteckningar för allt, som är i medveten överensstämmelse med eller i motsättning mot Lagen. Såsom "medvetet" räknas allt, som en gång klart uppfattats. Att "älska gud över allting" var hos gnostikerna symboliska uttrycket för lagenlighet.

²Kristendomens ofrivillige upphovsman (men icke stiftare) klagade för de sina, att "allt som icke är kärlek är hat" och detta enligt Lagen: "Kärlek" är överensstämmelse med enhetslagen. Dessa fundamentala sanningar funnos klart uttryckta i de ursprungliga gnostikernas legender, som förfalskades av kyrkofadern Eusebios.

³Man skall vara bra fördummad av prästerliga förkunnelsen för att icke inse, hur "kyrkan i alla tider farit vilse" och ännu i dag förkunnar läror, som strida mot Lagen. Sen må envar avgöra, om detta är vitt eller svart.

⁴"Gudomlig kärlek", essentialmedvetenhet, essentialenergi är en opersonlig energi. Dess effekt är beroende av beskaffenheten hos de materiehöljen den genomtränger. Den kan som alla energier förstärka det onda likaväl som det goda. Detta faktum har i de "gudomliga skrifterna" symboliskt meddelats på olika sätt och som alla symboler misstolkats av de skriftlärderna. Hade det varit "guds" avsikt att oinvigda skulle kunna förstå, så hade kunskapen icke meddelats genom symboler. Detta är ett nytt faktum, som naturligtvis förkastas av de skriftlärderna. Fundamentala sanningar kunna för övrigt få en så enkel formulering, att de icke kunna uppfattas av andra är invigda, i varje fall aldrig av bokstavsträlarna.

⁵"Vit magi" betyder esoteriskt "förädlingskonst", förädla, höja allmänna och individuella medvetenheten från lägre till högre molekylarslag i de olika världarna. I och med att människorna fått begreppet medvetenhetsutveckling, kan man alltså definiera vit magi som strävan till utveckling.

⁶Kausaljag och essentialjag kallades alltså av de gamle för vita magier. Superessentialjag (45) och ännu högre jag (representanter för planetregeringen) betraktades såsom "avatarer" och voro relativt sällsynta företeelser.

2.24 Symboliska talesätt

¹Det finns många talesätt, som äro i svang bland "siare och skalder" och bära vittne om esoteriskt ursprung. Så t.ex. Tegnér's ord om "de vises sten i knappen på Allfaders spira". Det finns två spiror, den första hos solhärskaren, den andra hos planethärskaren. I spetsen på båda sitter en "sten", som blivit kallad "de vises sten" (symbolen för kunskap som är makt). Som alltid ha de esoteriska beteckningarna flera olika betydelser. "De vises sten" kan sålunda avse också esoteriska kunskapssystemet.

²“De vises sten” är emblemet, sinnebilderna för visheten eller kunskapen om verkligheten. Dylig symbolik var ett av de många sätt “alkemisterna” (de i esoteriska kunskapsordnarna) använde för att skydda sig mot kyrkans förföljelser. Vad historiska okunnigheten skrivit om “guldmakarna” under medeltiden vittnar om, hur väl “alkemisterna” lyckades bevara sin kunskap. Än i dag fortsättes med hithörande misstolkning.

³De gamla uttrycksätten hade alltid flera olika betydelser. Ett exempel därpå är det bekanta mantra: “Från mörker led mig till ljus, från det överkliga till det verkliga, från död till odödlighet.” Det hade olika betydelser för normalmänniskan, kausaljaget och 45-jaget. Från mörker till ljus: från okunnighet till kunskap, från kunskap till vishet, från vishet till allvetenhet. Det lägre förefaller det högre som överklighet. Med “död” menade de gamle den förlust av medvetenhetskontinuitet, som blev följderna av reinkarnationstvävet eller för dem som icke förvärvat kosmisk medvetenhet vid solsystempralaya. Man får de olika betydelserna, om man tänker sig in i de olika rikenas syn på verkligheten och livet.

⁴“Från mörker led mig till ljus” (förvärv av esoteriska kunskapen), “från överklighet till verklighet” (befrielse från emotionala illusioner och mentala fiktioner), “från död till odödlighet” (förvärv av kausalmedvetenhet).

⁵“Från mörker led mig till ljus.” Lägre världars ljus är högre världars mörker i en kontinuerlig serie. Detta är en genomgående erfarenhet och gällande för samtliga 49 atomvärldarna. Och ljus kan därmed tagas i både bokstavlig och symbolisk betydelse. Men esoterikerna få lära sig, att satsen också gäller omvänt: högre världars ljus är lägre världars mörker. Lärjungen vandrar i mörker, enär han inser, att det ljus han har är alltigenom otillräckligt för ständigt stegrade behovet av “mera ljus”. Ju mer man lär sig inse och förstå, desto mer inser man, hur litet man inser och förstår.

⁶“Från det överkliga led mig till det verkliga.” Lägre världars verklighet är för högre världar illusion.

⁷“Från död led mig till odödlighet.” Jagets utveckling genom allt högre riken avses. För monaden i förstatriaden förefaller livet i tredjetriaden vara odödlighet, eftersom det livet varar sju eoner. För monaden i tredjetriaden förefaller livet i andra kosmiska riket (36–42) vara odödlighet, och motsvarande gäller undan för undan genom samtliga allt högre kosmiska riken.

⁸“Hjälp dig själv, så hjälper dig gud” är en gammal esoterisk symbol, som utsäger, att i den mån individen strävar efter utveckling, i den mån kan han mottaga de materieenergierna, som underlätta hans ansträngningar. Ty sådan är Lagen: “ske dig som du vill”. I den mån strävan harmonierar med livslagarna, verka dessa utveckling.

⁹“Den som ger han får.” Det är ingen paradox utan ett esoteriskt axiom och uttryck för en livslag. Eftersom människorna i sin stora livsokunnighet äro aningslösa om livslagarna, präglade man i esoteriska kunskapsordnarna dyliga talesätt för att de bättre skulle kunna begripas och förstås, men därför fordras minst att ha uppnått kulturstadiet. De äro alltså icke för dem på lägre stadier. Uttrycket är en omformulering av skördelagen.

¹⁰Vad allt få vi icke av föräldrar och lärare? Vad få vi icke i civilisation och kultur? Föräldrar ha givit oss livet och därmed tillfälle till medvetenhetsutveckling. Lärare ha hjälpt oss till livsorientering. Utan kultur stode vi kvar på barbarstadiet. Det är gudomliga vishetens kunskap om Lagen, som kommer till uttryck i uppmaningen: “I haven fått för intet. Given för intet!”

¹¹Herakleitos’ “allt flyter” innebär dels att materien undergår en förändring i varje ögonblick genom cirkulationen av uratomer, dels att alla slags höljen förändras (formning och upplösning).

¹²Esoterikens “Outsägliga namn som rusar genom världarna” har tvåfaldig betydelse. Dels avsågs därmed hemlig vädjan till planethärskares. Dels avsågs kosmiska rörelsen, enligt insikten om att ljudet är den starkaste energien, även uttryckt med “I begynnelsen var ordet”.

2.25 Indiskt

¹Indierna ha aldrig brytt sig om någon kronologi, varför deras historiska data äro rena gissningar. Vad har tiden för betydelse, när "allting är illusion"? Det där tycks ha smittat av sig även på ockulta författare, som använda manvantara, yuga, pralaya på hur långa eller korta epoker som helst. Det råder en fullständig förbistring i detta avseende. Och samma öde tycks övergå grekernas "eon", som ursprungligen betydde "evighet" (oändlig tid). Hos somliga betyder eon en solsystemcykel om 4320 miljoner år, hos andra en zodiakepok om 2500 år och hos andra åter en "längre tidsperiod" varierande från tusen till hundra år. Man kan alltså icke längre använda ordet eon utan att ange exakt tidsperiod. Dylika inexacta uttryck ha utmärkt passat fåkunniga författare, som velat imponera på ännu fåkunnigare.

²Brahminerna betrakta sig såsom "andra gången födda". De okunniga tala om andra gången människa i brahminernas kast. Ursprungliga betydelsen var densamma som gnostiska meningen med talesättet "pånyttfödd" eller "född av anden", vilket avsåg övergången till femte naturriket.

³Indiska beteckningen "karma" har aldrig fått sin riktiga förklaring utan har missförståtts av indierna själva och av alla de ockulta sekter (icke esoteriska ordnar), som alltsedan 1800-talet förkunnat vilseledande läror i västerlandet. Så som karma uttolkats innebär det ett upphävande av frihetslagen, ödeslagen och själva orsakslagen. Beteckningen "lagen för sådd och skörd" vore kanske den lämpligaste, eftersom hithörande föreställning icke är förknippad med den traditionella, missvisande uttolkningen.

⁴"Själens förintelse i nirvana" är ett gammalt esoteriskt uttryck, som naturligtvis missförståtts av de okunniga eller, vilket kommer på ett ut, de oinvidiga. "Själens" (kausalhöjet) upplöses, när individen övergår från fjärde till femte naturriket. Så enkelt var det med den saken.

⁵Ett annat missförstånd har uppkommit genom felaktig uttolkning av indiska termen Atman, "Självet".

⁶Individen symboliseras såsom en droppe, som skall sammansmälta med havet. Det individuella är en illusion och upplöses i det universella. Däri består grundfelet i läran. Universum består av individer på otal allt högre utvecklingsnivåer från mineralstadiet till högsta gudomsstadiet. Alla dessa individer äro delägare i en universell kollektivmedvetenhet, och storleken av denna delaktighet anger utvecklingsnivån. De gamla symbolerna ha alltigenom feltolkats och medfört genomgående idiotisering av esoteriska kunskapen. Varje individ måste bli en Herakles för att kunna för egen del rensa upp i detta Augiasstall av verklighetsförfalskande ideologier.

⁷Symboliska, ofta citerade uttrycket i Bhagavad-Gita, "Efter att ha genomträngt universum med en del av mig själv, förblir jag", kan exakt återges med: trots att jag har förvärvat så och så många procents delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten och därmed kunnat bli härskare över planet eller solsystem eller sjusolsystem etc., är jag fortfarande en monad.

⁸När en yogi säger, att han är "ett med Brahman", så betyder det, att han är suverän i emotionala och fysiska världarna. Eftersom han icke har upplevat mentala-kausala världarna, så existera de icke för honom.

⁹Västerländska snillen le hjärtligt åt indiska "förklaringar", t.ex. "Jorden vilar på en elefant, elefanten vilar på en sköldpadda, sköldpaddan vilar på en lotusblomma" och mera sådant i samma stil. Indierna ha hjärtligt roligt åt västerländska barbarernas bokstavstolkning, aningslösa som dessa äro om symbolspråket i allmänhet och de enskilda symbolernas betydelse i synnerhet. Men hur ska västerländska fysikalister, antimetafysiker och bokstavstrålar kunna begripa, att det rör sig om högre riken i högre världar?

¹⁰Lika groteskt är det att läsa om teologiska religionshistorikers tolkningar av symbolerna i berättelsen om Buddha, exempelvis att Buddha (som aldrig ätit kött) dog av digestionens kval efter att ha förtärt en oxe. Att det rör sig om faktum, att Buddha dog när solen stod i zodiakonstellationen Oxen (22 april – 21 maj), begripa icke dessa ofantligt lärda sanskritister. De komma aldrig att kunna rätt tolka någonting i sanskrit utan esoteriken. En indier fattar genast -

meningen med Buddhas oxer och skrattar åt våra lärda teologer, lärda men icke visa.

¹¹Frågan är om icke lärdom fördummar. Att den ofta gör det, finnas alltför många exempel på. I varje fall gör den det, om den ej är förenad med en god portion sund skepsis. Ifall de lärde mera tvivlade än trodde, skulle de icke vara så docerande.

¹²Varje liten tysk katederfilosof förkunnar, "Kant hat gesagt... Fichte hat gesagt... Schelling hat gesagt... Hegel hat gesagt... Meiner Meinung nach aber..."

2.26 *Bibiskt*

¹Berättelsen om Abel och Kain härrör liksom myten om Pollux och Kastor från samma källa, kaldeiska kabbalan. Dess symboliska framställning av hur Kain (mentalmedvetenheten) dödade Abel (kausallmedvetenheten) betydde esoteriskt, att intellektet i sin självhärlighet och förmäthenhet är ett oöverkomligt hinder för utvecklandet av intuitionen. Judarna förstodo aldrig berättelsens innebörd utan gjorde om symboliken till en historisk berättelse.

²Ursprungliga kaldeiska symbolen om Abel och Kain avsåg även den akt, varigenom monaden i förstatriaden, förstajaget, avskar förbindelsen med sina högre triader (vilka därigenom sätts ur spel), den akt, som medför inträdet i svarta logen. De två högre triaderna få därefter vänta i sina världar, tills individen, som slutligen lyckas förstöra sin förstatriad, får börja om sin evolution i en ny förstatriad med anknytning till sina gamla triader. Vad han dessförinnan genomgått, har barmhärtigheten dragit en slöja över.

³Ormen såsom symbol är fortfarande ett mysterium trots alla försök till uttydningar. Ormen symboliserar, bland mycket annat, rörelsen: spirälrörelsen i det tredimensionala. Den är utvecklingens symbol: skruvformiga stegringen i en stigande spiral.

⁴I den gamla kaldeiska liknelsen, "kvinnans häl skall söndertrampa ormens huvud", betydde ormen "tröskelns väktare", förstatriaden, och kvinnan andratriaden. Det borde vara uppenbart, hur hopplöst det är att förstå de gamla symboliska skrifterna utan erforderlig esoterisk kunskap. Och så tro teologerna, att allt som behövs är att kunna göra exakt översättning från hebreiskan för att sedan taga allt bokstavligt.

⁵"Babels torn" antyder icke endast de otaliga språken utan även de otaliga ideologierna, som försvåra förståelsen mellan människorna. Det gemensamma världsspråket felas ännu. Den gemensamma verklighetsuppfattningen likaså. Esoterikern inser, att esoteriska världsåskådningen är den enda grund, som en gång blir gemensam för alla. Den ger en klarhet, som icke kan överträffas. Den ger förklaringar utan motstycke.

⁶"Jerusalems konung Melkisedek" avsåg ursprungligen planethärskaren, och med "Jerusalem" avsågs planetregeringen. Judarna gjorde om allting till eget förhärlikande. Planethierarkien säger bestämt ifrån, att Palestina icke förtjänar beteckningen "det heliga landet".

⁷Legenden om hur israeliterna i öknen tillbådo guldkalven avsåg att symboliskt beteckna omsorgen om det fysiska i alla avseenden (endast fysiska intressen) före det mentala, som är människans högsta på nuvarande utvecklingsstadiet.

⁸Enligt Blavatsky har det aldrig funnits några Israels tolv stammar. Hon omtalade även, att sagan om Salomo var en legend från Atlantis, vilken judarna funno i babyloniska arkiv. Historien om Salomos tempel avsåg uppbyggandet och utformandet av människomonadens kausalhölje. Antalet dagsverken på Salomos tempel, som i 1. Kon. 5:15,16 och 2. Krön. 2:17,18 anslås till sammanlagt 153 600, skulle motsvara ungefärliga antalet erforderliga inkarnationer för en viss typ: 70 000 på barbarstadiet, 80 000 på civilisationsstadiet, 3000 på kulturstadiet och 600 på övriga. Dessa siffror äro naturligtvis "friserade".

⁹Teologernas "amen" är en korruption av yogafilosofernas "aum" med skiftande betydelse alltifrån "ske alltså" till "ske guds vilja". "Uttrycket" tillhör vetenskapen om slagordens effekt (läran om "mantras"), inledningen till vetenskapen om ljudenergien. Allt detta förblir ännu esoteriskt för en mänsklighet, som missbrukar all kunskap. Okunnighetens "missbruk av ordet

förstärker det lägre och förlamar det högre”, sagt till dem som äga förståelse för hithörande symbolik.

¹⁰Ett exempel på hur judarna misstolkade esoteriska symboler är berättelsen om Sadrak, Mesak och Abednego, de tre männen i brinnande ugnen. Innan människan kan komma i kontakt med sin Augoeides (ängeln i ugnen), måste allt själviskt ha blivit “uppbränt”. Sadrak avsåg det emotionala, Mesak det mentala och Abednego det fysiska. Så uppstår biblisk historia (“guds rena, oförfalskade ord”).

¹¹I bibeln förekommer ett uttryck: “I det ljuset skola vi se Ljuset.” I högre världars medvetenhet ska vi fullt förstå, vad vi i lägre endast trott oss förstå, t.ex. kommer essentialmedvetenheten (46-medvetenheten) att låta oss uppleva enheten (kärleken och visdomen) på ett helt annat sätt än som vi nu kunna fatta.

¹²Symbolen “ljus” (kunskapens ljus som skingrar okunnighetens mörker) förlorar sin mening i andra- och tredjetriadens världar. Där är man allvetande i sina och lägre världar och vet så mycket om ännu högre (övermedvetna) världar som man behöver veta för totalorientering.

2.27 Slutord

¹Till sist två uttalanden av ett 43-jag (Mahachohan): “De fundamentala lärorna i alla religioner ska visa sig vara identiska till sin esoteriska betydelse, när de befriats från sin döda barlast av dogmatiska uttolkningar, personliga gudanamn, antropomorfa begrepp och avlönade präster.”

²“Förefintliga förklaringar på rätt och orätt etc. visa, att inga religioner eller filosofiska system någonsin varit i besittning av sanningen. Kristendomen i synnerhet, som under två tusen år trott sig överlämnad åt en personlig guds regim, har nu visat sig vara ett misslyckande.”

Ovanstående text utgör uppsatsen *Symboler* av Henry T. Laurency.
Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Tre*, utgiven 1989.
Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1989.